

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatos katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.

Előfizethető a kiadónál és minden megyei postahivatalnál.

Felelős szerkesztő:
Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: *szeddén este és szombaton este.*
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, Kigó-utca 9. szám.
Hirdetések helyenként 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr.

Az ötödik évfolyam.

Az év utolsó napjaiban, midőn számot vetünk a lefolyt év küzdelmeivel, lehetetlen egyuttal hogy a következő évre is ne tekintünk. A mult lelkiismeretes mérlegelése után legjobban tudjuk felismerni azt, hogy mi volt a hibás, mi volt a helyes tetteinkben s így jelöljük ki azt az utat, a melyet jövőre követnünk kell.

Ha a lefolyt évben lapunk szolgálatait is tett a közérdeknek; ha a városi adminisztráció megbolygatása által sok bűnt segítettünk napfényre jönni, — ugy ebben semmi érdemet nem látunk és nem is keresünk. Kötelességünket teljesítettük csak s ezt a kötelességünket teljesíteni fogjuk a jövőben is. Nem mulaszthatjuk el ezuttal is hangoztatni, hogy nagyon sajnáljuk, ha a közérdek védelmében kénytelenek voltunk egyeseket súlyosan bántalmazni. De a bírónak sem írják rovására ha halálra, börtönre itéli a bűnöst, így nem szabad nekünk sem hibánkul betudni azt, hogy a közérdek védelmében meg kellett támadnunk azokat, a kik a közérdek ellen támadtak.

Midőn lapunk ötödik évfolyamába lép kötelességünk ismételt is jelezni azon irányelveket, melyek munkásságunkban vezetni fognak. Ismertetjük egyuttal

azon újításokat is, melyeket a helyi viszonyok nagyobb ismeretével olvasóink érdekében behozni szándékozunk.

A lap *politikai* iránya marad változatlanul az a mi volt az elmúlt évben. Katolikus lap vagyunk, amely mindég és minden téren támogatja a katolikus érdekeket. Nehogy azonban összetévesztessünk a katolikus sajtó terén lábrakapott antiszemizmussal, kijelentjük, hogy működéssünkben a keresztényi szeretet vezérel. Nem elnyomni a más felekezettieket, nem a gyűlölködés és viszálykodás növelni; — hanem az ellenfeleket is megnyerni, az ellentéteket elsimitani, a harc helyén a békés fejlődést biztosítani, — ez a mi törekvésünk. Nem tartozunk egy politikai pártnak kötelékébe sem, nem állunk anyagi megkötöttségben senkivel. És amidőn a katolikus érdekek kellő méltánylását és kielégítést követeljük, mellette a más természetű politikai kérdésekben a közérdek kielégítését, igazságot szegénynek gazdagnak egytormán, egyenlő eszközöket a boldoguláshoz minden rendű embereknek, — és mindenk föltt *hazajás* irányzatot követelünk. Csak a becsületes, igazságos és hazafias politika erősítheti meg a népek tengerébe beékelt magyar nemzetet, csak ha közérkölcseinket megmenthetjük az elzülléstől; csak ebben az esetben remélhet-

jük, hogy a jövő század nagy átalakulásából mint független szabad nemzet kerütlünk ki.

De mert az országos politika alakulását előmozdítani van csak erőnk, de azt irányítani s veszélyes útjában feltartóztatni nincs hatalmunk, kötelességünk arra utal, hogy a saját elhanyagolt helyi viszonyaink orvoslásáért küzdjünk első sorban. A megyei, főképpen pedig a városi adminisztráció javulása hozhat áldásos eredményeket. E téren megalkuvást nem ismerve folytatjuk tovább a harczt és reméljük, hogy előbb utóbb érvényesül az igazság és sikerül felszabadítania a polgárságnak magát azon veszélyes befolyás alól, a mely közel fél-százada csak rombolt, de nem alkotott, csak magán érdekeket szolgált és soha a köz érdekét.

Híreink rovatára ez uttal is gondot fordítottunk s nem csak az a törekvésünk, hogy e rovat keretében minden érdekes esemény föltalálható legyen, de igyekezni fogunk a gondos megírással e rovatban is kellemes olvasmányt nyújtani.

Irodalom és művészet rovatunk továbbra is kritikáját fogja nyújtani az újabb irodalmi termékeknek, részben, hogy olvasó közönségünk tájékozott legyen irodalmi fejlődésünkkel, részben hogy esetleges olvasmányait megválogatni is alkalmas nyújtsunk.

A szeretet ünnepén.*)

— A „Fejérmegyei Napló“ eredeti tározaja. —

Irta: Kiss Arisztid.

Száll vissza lelkem az édes emlékezet himes szárnyain abba a boldog korbá, a midőn még a szívnek nagyobb köze volt az élethez, mint az észnek! Száll vissza gyermekkorom tündérvilágába, melyet nem hozhat vissza egy hosszú élet siralma, ahol az édes szülői kezek virágokat szórtak életutaimra, hogy gyenge lábaimat a kiálló göröngyök, az elszórt tövissek meg ne sértsék. Az élet sivatagán pihenj meg rajta, mint egy kedves oázis, s miután a jelen oly vigasztalan, rideg, melegdjél fel legalább a mult emlékein!

Miért is tűnnek el oly hamar a gyermek-kori kedves remények? miért nem lehet azokat lekötve tartani és átvinni arra a korra, amidőn az élet terhei közt azokra legnagyobb szükségünk volna? Ez a gondolat foglalkoztat engem szobám magányában, éppen akkor, midőn lelki szemem előtt elvonul az a kép, melyet látva, lehetetlen, hogy könnyen ki ne csorduljon. Ott vagyok a kis családi fészekben, legalább oda-képelem magamat azok társaságába, a kik engem ugy szerettek, s megosztották örömeiket, melyet a karácsonyfa fénye, szépsége okozott. Ők már nem élnek, nem örülhetnek, nem szomorkodhatnak velem, de mert a szívnek tárgyra van szüksége, ugy teszek, mint a költő által megénekelt árva madár: képzelettel táplálkozom.

* A székesfejérvári kath. legényegylet karácsonyi ünnepélyén felolvasta a szerző.

Karácsony ünnepe, szeretet ünnepe mennyi örömet, vigaszt nyújtasz az emberiségnek! Fényt derítesz, melegét árasztasz a sötét rideg lelkembe. Nem hiába a világ világossága, maga a szeretet született ezen a napon, éri is mindenki, hogy nincs árvaság, elhagyatottság azon időtől fogva, melyben megjelent Az, aki így szólott a szomorkodókhoz: Nem hagyalak árván titeket!

A szeretet ünnepének vigaszairól akarok ma felolvasni, s azért mélyen tisztelt hallgatóimat nem odavezetem, ahol az arcok örömtől sugárzanak, hanem könnyekben fűződnék. Odavezetem önöket, a hol leginkább szükség van a kis Jézus vigasztaló jelenlétére, mert sirnak, szenvednek.

Nyomorult padlás szobában vagyunk. Nincsenek benn örömtől ugrándozó gyermekek csak egy szegény özvegyasszony öt éves fiacskájával. Ha szétnézünk benne, ott látjuk igazán a szegénység, inség költészetét: a szobából már hiányoznak a legszükségesebb butor darabok, a falakat vastagon bevonta a penész, s egy fagygyertya világánál olyan kép tárul elénk melyet nem festhetne le a festő ecsetje más-képen, ha csak a művész emberiesen érző szívét fel nem cserélné kődarabbal.

A fiúcska haldoklik a hideg szobában, édes anyjának egy viseltes, kopott kendőjével letakarva fekszik a szalmán. Az egész városban, az egész házban örvendeznek, karácsony este van, hozzájuk nem hat föl az örömszaj, magasan vannak s a fiúcska még magasabba készül föl, egészen Istenig!

— Édes anyám — nyöszörög a kis fiú —

ügy-e ott a jó Istenkéné! nem fogok éhezni, az majd ad nekem kenyeret, amennyi csak kell?

— Ugy van, drága gyermekem, eltalálad, ott nem fogsz éhezni.

A haldokló fiúcskának felcsillannak szemei s örvendé mondja:

— Oh én akkor minél hamarabb a jó Istenkéné! szeretnék lenni!

Az anyának szívet kínosan érintették e szavak, egyetlen gyermeke megválni óhajt tőle; nem csoda már napok óta éheznek, a gyermek már nem bírta tovább, s az anya is elcsigázva az éhségtől odarogy fiacskájának fekhelyéhez. Amint ott lesi a kis haldoklónak mozdulatait, felidéz emlékezetében a multat, összehasonlítja a mai szomorú karácsonyestét azokkal a boldog estékkal, midőn még férje oldala mellett a jólétben, boldogságban várta a kis Jézus születését.

Azóta . . . férje eltűnt nyomtalanul, becsületbeli adósságokba és uszorások körmei közé került, sem egyiktől, sem másiktól nem tudott szabadulni. Elment világra s a hü, oda-adó feleségét csak egy rövid tartalmu cédulával értesítette, hogy ő elmegy . . . meghalni, mert becsületlenül nem akar tovább élni. Tudatja vele, hogy a jólétnek egyszer és mindenkorra vége, anyai szeretetébe, gondjaiba ajánlja szerelmük zálogát a kis fiút, Jenőt.

A feleség e levél vétele óta özvegynek érezte magát. Siratta a holt férjét s még az a szomorú vigasztalása sem volt meg neki, hogy a temetőben, a sírdombnál űnhetne volna ki szívének keservét. Szívó, lelke vérzett, s az amugy is gyenge nő betegeskedni kezdett, de a becsületlen, megbélyegzett nejjével és gyermekével nem törődött senki. Azóta három év telt

Mai lapunk 8 oldal.

Szinhas rovatunkban minden újdonságokat igaz világitásban mutatunk be, azaz a czélzattal, hogy megovjunk mindenkiket a csalódástól. Színészeink játékát is éppen úgy mint eddig tettük elfogulatlanul bíráljuk meg, mert az igazságos kritika figyelmezteti őket hibáikra, serkenti őket, hogy játékuikra nagyobb gondot fordítsanak s ezáltal saját tehetségeiket fejlesszék s magának a közönségnek miúgyéit is jobban kielégítsék.

Törvénytörések rovatunkra ezentul sokkal nagyobb súlyt fogunk fektetni, miután az igazságszolgáltatás ismertetésével nemcsak érdekes olvasmányt nyújthatunk, de részben a közérkölcösiség javulásához is hozzájárhatunk, természetesen az etikai irányelveket tartva folyton szem előtt.

Vegyesek rovatunkban ezentul is általános érdekeséggé dolgokról nyújtunk felvilágosító közleményeket s e rovatban, a kinek nincs ideje s alkalma az összes fővárosi lapokat átolvasni, megtalálja tükért az általános érdeklő dolgoknak.

Közgazdasági rovatunkat továbbra is egyik országos tekintélyű közgazdasági írók vezeti, a ki a fővárosbani tartózkodásával nagy áttekintéssel bír az országos eseményeknek. E mellett azonban helyi érdekű közgazdasági dolgunk is kiváló figyelmünk tárgyát képezik és minden alkalommal kellő méltatásban részesülnek.

Innen-onnan rovatunkban időről-időre a helyi viszonyokra vonatkozó humoros karcolatokat adunk. A társaságból pedig különböző érdekes dolgokról számolunk be, a melyek a társaságokban közbeszéd tárgyát képezik, ha mindjárt általános érdekekkel nem is bírnak.

Tárca rovatunk összeállítására ezentul is kiváló gondot fordítunk. E rovat sikeres betöltését megkönnyíti a fővárosi írói világ fennálló személyes összeköttetések

el, az özvegy gyermekével a legnagyobb nyomorban, padlászobában fázik és éheznek, mind a kettő közel van ahhoz, hogy a halál megváltassa őket szenvedéseiktől.

Egyszer csak a kis fiú félrebeszél.

— Megyek... szivesen... játszom veled... édes mamám... fulladok... segíts!

E szavak után szeméi megüvegesednek, összeaszott kis teste megmerevedik. A közel lévő templomban éppen éjfél harangoznak, s midőn a hibe énekelik: „Dicsőség a magasságban Istennek!” — odafönn egy ártatlan lelket fogadnak örömhozzsannával az angyalok, s az a kis lélek velők zengi a kisdéd Jézus dicséretét. Ott már nem fázik, nem éheznek!

A fagygyu gyertya utolsó lobban, s az anya szivszaggató zokogással bornl kis fiának holt tetemére, ... a haldokló siratja a holtat... nem látunk semmit, az éj egészen reáborította sötét szárnyát, hogy ne lássuk a halál rettenetes munkáját!

Amig ez történik, az éjjeli vonaton egy halvány arcu férfi közeleg a főváros felé. Izgatottan szemlélja a perczeket, melyek közelebb viszik elhagyott családjához. Gazdagon tér vissza, nevét, becsületét tisztáznai fogja, jólétet, fényt, boldogságot viz szeretettai közé.

Megérkezik a pályaudvarba, rohan egy kocsihoz, hogy minél hamarabb ülehesse nejét s fiacskáját. Odahajtat a régi lakáshoz; tudta ugyan, hogy családja már nem lakhatik ott, de meg akarta tudni, hová lett, hol húzta meg magát családja. A jó szívi kapus megmondotta, kinek kezébe busás borralvót nyomva, a bérkocsira ült és hajtatott sebesen.

így abban a helyzetben vagyunk, hogy időről-időre legkiválóbb íróink munkáival tehetjük érdekessé e rovatot. Lapunk állandó munkatársának, **Mikler Gusztávnak** ezenkívül ígéretét bírjuk, hogy a kiváló olasz író **Ada Negri** költeményeiből a jövő év folyamán is több fordítást fog lapunk részére küldeni, miután a világhírű költőnk egyedül ő neki adta meg költeményeinek magyarra való fordításának jogát. Lapunk szerkesztőjének is már valószínűleg az első évnegyedben közlésre kerül „**Későn**” és „**A holdimádó**” című elbeszélései.

Új rovatot is nyitunk „**A hétről**” cím alatt. E rovatban a hét fontosabb eseményei: a belföld és a külföld nagyobb politikai változásai s a világ sajtó és a fővárosi sajtót foglalkoztató más események rövid ismertetése tölti be. Ezáltal megakarjuk könnyíteni mindenkinek, hogy tájékozott legyen az aktuális eseményekkel. Azt pedig jól tudjuk, hogy nem mindenkinek van alkalma naponta az összes lapokat betekinteni, még kevesebbnek van ideje azokat átolvasni. E rovatunkkal tehát reméljük, hogy jó szolgálatot fogunk tenni.

De a „**Szerkesztői üzenetek**” rovatát is az új évfolyamban nagy gonddal szándékozunk vezetni. Ebben a rovatban a szerkesztőség szivesen ad felvilágosítást mindenkinek bármely irányú kérdésben.

Ime ez a mi új évfolyamunknak programja, a melyet hogy lelkiismeretesen fogunk beváltani, arra nézve biztosítékot nyújt a lefolyt évben is mindenkor tanusított őszinteségünk. Hogy azonban, a mi munkásságunknak meglegyen a kívánt eredménye erre okvetlenül szükségünk van a közönség minden irányú támogatására. Lapunk nem anyagi érdekekből indult, s főállása minden irányban biztosított. De hogy a közérdek igazi hasznára lehessünk szükséges, hogy lapunk mentől szélesebb körökben elterjedjen, hogy ez

Utközben elgondolkozott, hogy mit csinálhatnak most?

— Édes Margitom, drága kis fiam, nem szenvedtek tovább, megváltiak titeket a nyomortól, boldogság lesz ezentul a ti osztályrészetek!

Odaér, sietve száll le, a kocsiat kifizetve becsöngtet. A kapus beereszti s megkérdezi kit keres? Megmondja. Az ősz hajú ember részvételt tekint a jövevényre s így szól:

— Ugyan jókor jön ám uraságod, mert a szegény asszonyt egy nap óta nem is láttam, el is határozta, hogy ma karácsony reggel felküldöm nómet, hívja le őket hozzám ebédre, legalább ne koplaljanak ezen a szent ünnepen!

Az erős férfi a falnak támaszkodik, hogy el ne esék, mit látva a kapus, megfogja a karjánál s vezeti a lépcsőkön fölfelé a magasba, arra a tanyára, melyet néhány órával előbb itt hagytunk.

Zörgetnek. Semmi hang, semmi nesz nem árulja el, hogy abban a padlászobában valaki lakik. Belépnek, a kapus feltartja a gyertyát, hogy jobban lásson.

Ott fektűt az édes anya holt gyermeke fölé borulva, mereven, mozdulatlanul. Nem kell neki, sem gyermekének fény, boldogság, jólét, megtalálták már oda fent, a hol megszűnik minden szenvedés, fájdalom, a hol Isten letöröl minden könnyet. Az, a ki eljött az embereket megváltani a bűn rabságából, megváltotta őket a szenvedéstől. Ma már ott esznek a kis Jézuskával, a hol angyalok teritenek.

A férfi szemében ennek látására nem jelenik meg egy köny sem, csak odatérdel azokhoz, a kiket egykor átadott a nyomornak s most

által mentől szorosabb összeköttetésben álljunk a kiknek érdekében fáradsunk — a nagy közönséggel.

Közyulés.

A vizvárosi katolikus fiók-kör e hó 26-án este 5 órakor tartotta évi rendes közgyűlését. A tagok zsofolásig megtöltötték a helyiséget, jelen volt a tisztikar és a választmány teljes számban.

A közgyűlést **Mayer Károly** kanonok, egyházi elnök nyitotta meg gyönyörű beszéddel, melyben fejtegette a társulás székeségét, a társadalmi alakulásokat; kimutatta bölcséleti alapon, hogy a társadalom határozott elvek nélkül fenn nem állhat, az elvet pedig, mely szerint élni kell Isten mindnyájunknak kijelölte. Közös a cél, melyre törekszünk, közös a reményünk, közös legyen az eszköz is, melylyel a célhoz akarunk jutni. Beszéde végén harsány eljenzés jelezte, hogy magvas beszéde alkalmas talajra talált.

Utána **Kiss Arisztid** jegyző felolvasta a múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvét, majd pedig terjedelmes jegyzői jelentését, melyben a körnek egy évi működését ismerteti. A kör életrevalóságának szép tanujelét adta az év folyamán. Tartott tizenegy felolvasóestélyt, egy táncvigalmat könyvtára javára. Szép könyvtárt rendezett be vallásos szemlélet és ismeretterjesztő könyvekből. A jelentés végén **Kiss Arisztid** kijelentette, hogy a megejtendő tisztújításnál a jegyzői tisztiségre nem reflektál, okul adván, hogy a belvárosi katolikus körben munkája megkészsereződött, a mely körülmény arra készíti őt, hogy más körben írásbeli munkával járó tisztséget ne vállaljon. A közgyűlés sajnálkozásának élénken ad kifejezést, az elnök pedig méltányolva **Kiss Arisztid** eddigi buzgó működését s az indokokat, mely őt e lépésre készíti, a kör nevében hálás köszönetet mond fáradságáért.

Raab József pénztáros olvasta fel számadását s 127 forint maradványt tüntetett fel, mely jelentés után a számvizsgálók indítványa következett, hogy a nevezett pénztárosnak 1897. évre a felmentmény megadassék. A közgyűlés egyhangulag megadta. Utána megalakult a tisztikar a következőképen: Egyházi elnök: **Mayer Károly**; világi elnök: **Flaskár József**; egyházi alelnök: dr. **Szalay Hubert**; világi alelnök: **Pénesz Imre**; jegyző: **Kéri Ferencz**; pénztáros: **Raab József**; könyvtárnok: **Schaffhauser Károly**.

A megválasztást szép szavakkal köszönték meg: **Mayer Károly**, hosszabb beszédben dr. **Szalay Hubert**. Az új jegyző **Kéri Ferencz** röviden bemutatja magát

boldogítani akarta őket. De késő, hiába minden! A holt feleség és a gyermek arcán és szeme körül a kék zöld foltok, mint az éhhalálnak kiáltó jelei, a penészes szalma, a hideg, piszkos szoba láttára lelkiismerete könyörtelenül kiáltja: Te ölted meg őket!

Ez a vád egészen lerokasztja őt, leborul hozzájuk, öleli, csókolja őket, a kapus pedig hivataláról egészen megfeledkezve a sarokban egyre törőltet előtörő könnyeit. Egyszerre csak azt veszi észre, hogy a férj térdelő helyzetében szívéhez kap és hátra hanyatlik. Oda ugrik, hogy felfogja, de már csak halottat szorongat karjai között.

Megkondul a hajnali harangzó. A hívő nép ajtatos érzelmekkel hallgatja és üdvözlí a szent Szület, ki világra szülte azt, a ki megnyitotta az élet küzdelmében elfáradtakat a bosszualló bírāja azoknak, a kik miatt mások ártatlanul sírnak, szenvednek.

Két fohász tör az égbe: „Dicsőség a magasságban Istennek” és „Adj Uram örök nyugodalmat nekik.”

Tábori kórházban vagyunk, a karácsony előnapja van. Nincs itt örömről szó... a háboruban megsebesült katonák nyugónak jai-gatnak. Kénn puskaropogások, ágyúördülések hirdetik, hogy nincs békeség az emberek között: az ország lángban áll! Szomorú karácsony!

A kórház egyik elrekesztett filkéjében fiatal pap fekszik súlyos beteg, a tábornok egyik fiatal lelkésze. Hivatásának áldozata ő, mert a sebesültek összeszedésében erősen meghütötte magát s most élet-halál között lebeg.

a közgyűlésnek a megköszöni a belé helyezett bizalmat. A közgyűlés a rokonszenves bemutatást élénk éljenzessel veszi.

Nem esett meg azonban oly könnyen a választmányi tagok megválasztása, erős viták és kapacitálások után a következők választattak meg: id. *Hufnagel György*, ifj. *Stolcsenberger Ferencz*, *Lerf Ignác*, *Jungbluth József*, *Valentovics Mihály*, *Szigi József Káner* István, *Léser Ferencz*, id. *Fekete József*, *Knittelhoffer György*. Póttagoknak: *Nofcsker István*, ifj. *Fekete István*.

Kéri Ferencz jegyző felolvassa a decz. 11-én tartott választmányi gyűlés indítványát, mely szerint mindazok, a kik a kör megalakításában, anyagi és szellemi támogatásában érdemeket szereztek a székesfejérvári kath. kör tiszteletbeli tagjaivá változtassanak, neveik: dr. *Major Ferencz*, *Gremperger István*, *Kneis Pál*, *Tamás Vilmos*, *Mayer Károly*, dr. *Klants György*, dr. *Szalay Hubert*, *Flaskár József*, *Pénzes Imre*.

A nevezettek megválasztását Kiss Arisztid, mint a központ titkára a nagy választmány előtt fogja javaslatba hozni és a közgyűlés elé terjeszteni. Felolvastatik Kiss Arisztid által szerkesztett könyvtár szabályzat, mely az utolsó pont némi módosításával elfogadtatik.

Flaskár József hatóságos szavakkal üdvözlö az új titkár s az egyház elnök 100 frinyi adományát átnyújtja a pénztárosnak. Az egyházi elnök is megköszöni a szíves érdeklődést s miután a tárgysorozat minden pontja letárgyalatott a közgyűlést a tagok viharos éljenzése között bezárta.

Előfizetési felhívás.

Lapunk jövő hó elsejével ötödik évfolyamába lép. Kérjük előfizetőinket, hogy az előfizetés megújítása iránt minél előbb intézkedni sziveskedjenek, miután kiadóhivatalunk beszünteti január hó 15-ikétől mindazoknak lapját, kik az előfizetési díjat be nem küldik.

Eggyuttal jelezzük, hogy január hó elsejétől a kiadóhivatal Szent-István-tér 1. szám alatt van s a lap minden anyagi dolgára vonatkozó kérdésekben oda kell fordulni, mivel a szerkesztőség sokkal jobban igénybe van véve, sem hogy a kiadóhivatali dolgokban bármiképpen belefolyhasson.

Az orvos veszedelmesnek, válságosnak mondotta baját s hozzátette még azt a megjegyzést, hogy egy erősebb izgalom megölheti a fiatal papot. Föltétlenül nyugalmat parancsolt a betegnek s távol tartani tőle minden kedvezőtlen hírt, ami a harcotérről vagy családjáról jöhetne!

A beteg pedig gyakran fantáziál s egy nevet emleget. Mintha kínos emlékek fűznék e névhez oly nyugtalanul forgolódik ágyában. Hogy megtudjuk nyugtalanulásának okát, tekintünk vissza a betegnek multjába!

Gyimóthy Melanie szorgalmasan himez a kellemes illatú boudoirban, előtte a kis asztalon a himző selymek nagy választéka van elhelyezve. Arca gyakran kipirult, hisz úgy szeretné szívét is bele himezni ebbe a kis kézi munkába, mert annak számára készíti, akinél gondolatai járnak, aki a szent estére megérkezik: unokabátyjának, völegényének!

Odakünn esik a hó, kitekint néha-néha, és boldog ábrándozás: a merül. Milyen is lesz majd az együttlét, ha a jövő karácsonyot abban a kedves puha fenekben fogják tölteni? Sok mindent összegondolt, amit egy boldog menyasszonyt összegondolhat. Ábrándozásában anyja belépte zavarja meg.

— Levelet kaptál Melanie, és pedig völegényedtől, úgy látszik a karácsonyi ünnepeket nem töltheti nálunk!

Malanie elhalványodva néz anyjára, szeméből szomorúságot, fájdalmat olvas ki. Az pedig közönyt erőltetve arczára, — pedig iszonyu haroz dult szívében — odanyújtja a felbontott levelet.

— Különbön olvasd el, hiszen egyedül magadnak szól!

A „Fejérmegyei Napló” előfizetési ára maradjon a régi:

Egész évre . . . . . 5 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 25 kr.

A kiadóhivatal.

HIREK.

— **Ujabb részvényesek.** A központi kath. házépítő bizottságnál újabban a következők jegyzetek részvényeket: Nagys. és főt. *Kuti Márton* kanonok ur 5 drb. = 500 frt; Nagys. és főt. *Károly János* kanonok ur 5 drb. = 500 frt; Nagys. és főt. *Mayer Károly* kanonok ur 5 drb. = 500 frt; Főt. dr. *Szalay Hubert* püspöki titkár ur 3 drb. = 300 frt; Nt. *Kostyán Sándor* csurgói helyi káplán ur 1 drb. = 100 frt; Főt. *Rácsa András* csákvári plebános ur 1 drb. = 100 frt. — Vivant sequentes!!

— **Személyi hir.** *Steiner Fülöp* dr. megyés püspök hétfőn reggel Györbe utazott *Zalka János* püskök névünnepe, a honnan tegnap este érkezett vissza.

— **Püspöki körlevél.** *Steiner Fülöp* m. püspökünk a karácsony hetében adta ki diszesebb formában XIII. Leó pápának gyémánt miséjére vonatkozó ünnepi pásztor levélét. A püspök körlevélben buzdítja papságát és híveit a Szent-anya 60 éves áldozásának minél fényesebben történendő megünneplésére. A papsághoz intézett buzdító szavaiban lelemlíti azon szeretetteljes szavakat, melyeket a szentséges Atya a boldog emlékü *Simor János* hercegprímás vezetése alatt előtte tisztelgő magyar zarándokokhoz intézett, áldozásának ötven éves jubileumát: *Iparkodjatok* — ugymond — hogy *Rómából*, szent *Péter* és *Pál* sirjától, őseitekhez méltó módon távozzatok. Erősödjék bennetek az Egyház iránti szeretet, legyen szentebb az apostoli szentszék iránt való engedelmség

Kezébe veszi de alig olvassa el a levél néhány sorát, fuldokló zokogásba tör ki. A levél tartalma ez volt:

Édes Melanie!

Érzem, tudom, hogy jeien levelemmel a te ártatlan szívedre nagy csapást mérek. Nem tehetek róla, mi nem lehetünk egymáséi. Régóta küzdök ezzel a gondolattal, de nem tudtam elhatározni magamat; tiltotta irántam való ragaszkodásod; a hála érzete nevelőszüleim, a te szülőid iránt, kiknek egyedüli vágya volt a mi összekelésünk. Hogy mi vitt erre az elhatározásra, elmondom. Másfél héttel előbb itt a fővárosban szent gyakorlatokat tartott egy jezsuita az intelligens világiak számára. Kíváncsiságból elmentem az előadását meghallgatni. Meghallgattam s olyan tükröt tartott lelki szemem elé, hogy a világtól és önmagamtól megundorodva elhatároztam, miszerint pap, szerzetes leszek.

Szinte hallom, hogy szíved hogyan jajgat levelemre; azt is mondd talán, hogy téled való elpártolásomat nem éled túl! Ne hidd! Az a szomorúság, amit Isten ránk bocsát, nem öl, hanem gyógyít . . . ezt hallottam és mélyen szívembe véstem; inkább megöl a világfájdalom, melynek semmi esetre se add át magadat. Ha igazán szerettél, egy nem fogsz meghalni, ha megfogadod tanácsomat. A mai naptól kezdve meghalunk egymásnak, csak lélekből élünk, s azért megérted-e azt a mit tőled kérek, én a haldeklő, a kinek utolsó kívánsága a szent és a környezete előtt? Válaszd te is azt az ideált, akit én választottam, annak imáadásában, szeretetben egyesüljenek lelkeink. Nem írok határozottabb alakban, hisz te ideális gondolkodásu voltál, reményilem megértettél?

és buzgóbb a keresztény kötelességek iránt való akarat. Híveit pedig meleg hangu és buzdító magyar körlevéllel, melynek felolvasását a szószékről karácsony másnapjára rendelte, hívja fel a jubileum megünneplésére. Végül a nyilvános hálaadásnak és az ünneplésnek egyöntetűsége érdekében a következőket rendeli: Az év utolsó napján az angyali üdvözlétre hívó harangszó után, tekintettel a másnapi ünnep nagy jelentőségére, az egyházmegyében levő összes templomok harangjai meghuzandók. Másnap az-az újév napján, a midőn Ő Szent-sége gyémánt miséjét fogja tartani, a székes-egyházban valamint az egyházmegye összes templomában, a hol vasár-és ünnepnapokon azt mise szokott tartatni, az ünnepélyes nagy mise ünnepélyes *Te Deummal* kezdendő. Az ünnepélyes szt mise végén Ő Szent-ségeért és az Ő szándékára a néppel együtt 5 Miatyánk és Üdvözlégy mondanók. Ugyan azon napon minden egyes templomban a szokásos mód szerint a Szent atya részére könyörödományok gyűjtetnek. Mindezeknek a szószékről való kihirdetését Szt-István vértanu ünnepére, a Péter-filéreknak beküldését pedig az egyházmegyei hivatalhoz január 10-ig rendeli.

— **A vörös kereszt egylet** székesfehérvári fiókja, mely már 1894. évtől fogva nem működik, a központ felhívására báró *Fiáth Pál* főispán elnöklété alatt holnap d. u. 3 órakor a város ház nagytermében ülést tart, melynek célja a ma már Székesfehérvárott holt egylet életrehozása.

— **Közgyűlés a városnál.** Székesfehérvár szab. kir. város törvényhatósága holnap délelőtt 9 órakor rendes havi közgyűlést tart.

— **Egyházmegyei hir.** *Holeksy Ágoston* tőkölői segédlelkész ideiglenesen *Pilis-Csabára* helyeztetett át a beteg *Melly Károly* cz. kanonok. *esperes-plebános* mellé kíségitőnek.

— **Az adonyiak karácsonya.** Kedves ünnepélynek voltak szemtanui és részesei az adonyiak folyó hó 23-án. E napon tartották meg az ottani Szent-Vinczéről nevezett irg. r. nővérek zárúdjában a karácsonyfa ünnepélyt.

Azért ne sirj . . . ha megértettél köszönet érte. Majd találkozzunk oda fenn, annak országában, kinek bírása az egyedüli boldogság, kinek szeretetében egyek voltunk.

Isten veled! Holnap, a szent karácsony ünnepén öltöm fel a szerzetesi ruhát, s a szeretet ünnepén már élvezhetem a békét, melyet a világ nem adhat.

A viszontlátásra odafönn, üdvözöl

szerető unokabátyád:

Kardy Imre.

A leány végre mégis nehezen erőt vett magán s végig olvasta a levelet s az ő felfogása szerint minden sor szívét feszítette a kintpadra. Kétségbeesetten jár-kei, föl és alá a szobában, kezét az égfelé kulcsolva, elfojtott zokogással mondja:

— Isten! Isten! miért raboltad el tőlem völegényemet? Édes anyja nem tudja vigasztalni, csak odamegy hozzá, szőke fejét keblére vonja s mindketten sirmak keservesen. Ezalatt a faluból vidám kürtölés, ostorpatogás hallik be s a bérés gyerekek vágyakozva tekintenek a kastély ablakaira, a hol urasan élnek s nem fáradnak, nem szenvednek úgy, mint az ő völegéikben.

Főlivirradt karácsony napja. Gyimóthy Melanie siet anyjával a templomba. Oly nagy szükségét érzi, hogy ezen a szép ünnepén valamit kérjen s kis Jézustól; kérje a békét, a sziv nyugalmát! A mint az első padba beül, egy gyönyörű Jézus szíve képe ölik szeméibe; az alak oly kedves, s a kép alatt e szavak állnak: „Fiam, add nekem a te szivedet!” Minél tovább nézi a képet, annál inkább szünik lelké-

Gyönyörűen díszített karácsonyfa előtt volt fölállítva az ovodás gyermekek színpadja, kik oly kedvesen, annyi ügyességgel adták szerepeiket, hogy még a legfáslitabb kedélyű embernek is érezni kellett azt az örömet, a mely az ártatlan apróságot elragadta. Az ünnepélyen főnyitás részt vett, jelen volt *Zichy Nándor* gróf is családjával, kiknek áldott jó szíve minden évben megszerzi ez örömet a kisdedeknek. Az ünnepély után, melynek kitűnő sikere a jó ovodás nővér érdeme — kiosztották az ajándékokat — a melyekben mintegy 120 apró gyermek részesült. Másnap az urodalmi család gyermekek kaptak ajándékot — szintén a *Zichy* család jószágából és áldozatkészségéből. — Áldott legyen azoknak neve, kik örömkönynyeket fakasztanak a szegények hálás szemeiben!

— Ki a jégre! Ez most a jelszó, a mióta künn lóg a zászló a korcsolya-pavillonon. Naponként tömegesen keresik fel a város sportkedvelő fiataljai a kis filigrám épületet, hogy kedvükre szerte száguldhassanak a korcsolyapálya ragyogó jégpáncélján. Az otthon talán félénk leányok most lovagjaik karján merészen, kipurult arccal siklanak végig a jégen, majd ritmikusan iverket rajzolva a jég felvágott porába, majd egyenes irányban réppennek végig a nyüzögő, kavargó korcsolyázók között. A fázós mamák pedig az üvegfal, fűtött tereméből aggódó arccal vizsgálják, hogy merre tűnnek a „gyerekek“ a forrongó tömegben. Ha szól a banda, persze még vigabb az élet a jégen. Az arczok még pirosabbak, még ragyogóbbak lesznek; a korlátlan kívül álló nézők serege is megnövekszik és halványabb arccal, nagyobb irigységgel szemléli a boldog korcsolyázókat. Tél apó úgy látszik nem irigykedik. Esténként hatalmas fagygyal kedveskedik a jégkedvelőknek, nappal pedig enyhébbé változtatja a levegőt, hogy kellemesebben élvezhessék a sportot. A tavalyi lanyaha télért ugyilátszik kárpótól bennünket az idén s állandóan megmarad a jelszó a tél folyamán: Ki a jégre!

— *Trummer Gyula dr.* † A hideg téli szélben komor gyászával fekete lógó leng a városházán. A városi tisztikárnak halottja van. *Trummer Gyula dr.* fekszik ravatalán, a fiatal, erőteljes kerületi orvos. Mohán volt 10—44

nek háborgása s a szent beszéd végén *Melanie* ragyogó arccal távozik . . . ő is határozott!

A beteg jobb oldalára fordul s egy irgalmas nővert lát feléje közeledni, fehér fejdíszre úgy lebegett, mint egy szeráf szárnya. Nagyon kedves, fiatal alak volt. Lábjárgégyen közeledik az ágy felé, megtudandó, van-e a betegnek valamire szüksége? Egészen ismeretlen még itt, a tartományfőnöknő csak a napokban küldötte a vész színhelyére, hogy kötözön . . . gyógyítson, mert néhányan már kidőlték a beteg katonák ápolásában.

— Kíván-e valamit főtisztelendő ur? — kérdi szelid hangján.

E hangra a fiatal pap figyelmessé lesz, mereven néz a nőverre s rekedt hangon így felel neki:

— Nincs szükségem semmire kedves nővér, csak egy rövid időre kérem, legyen mellettem, enyhítse meg egy haldoklóknak jelenlétével utolsó perceit.

A nővér készségesen ült ágya mellé, olvasóját kioldotta övéből s imádkozni kezdett rajta. — Elfelejtettem nevét kérdezni nővér — szakítja félbe az imádságot a beteg.

— Nevem *Carmela* s hét éve viselem a szerzetes ruhát.

— S ily ifjan, ilyen hősiességre szánta el magát? — ez nagy áldozat öntől.

— Oh, ez nem áldozat részemről, mert szeretem Istent, mert megértettem hívó szózatát és most boldog vagyok.

— Ön boldog nővér, mert talán nem hagyott a világban senkit, a kiért aggódnia kellene, a kinek lelkiüdvét beletoglálja mindennapi imáiba?

nappal ezelőtt egyik betegénél s midőn onnan az éjszakai hidegen haza jött meghült és tüdőgyulladást kapott. A betegséggel tulvérmes természete nem tudott megbirkózni. Nyolczkilenc napig tartott a halálos küzdelem s most zokogva állja körül ravatalát anyja, felesége, gyermeke és a nagy számú rokonság. Temetése ma délután 3 órakor volt a városi kórházban levő lakásáról. Az engesztelő gyászmisét e hó 30-án délelőtt 9 órakor tartják meg a Ferenczrendű szerzetesek templomában. — Nyugodjék békében!

— **Kath. köri felolvasások.** *Nagy-Perkáté:* igen szépen működik a katolikus köri élet, advent elején kezdték meg a felolvasásokat s újévtől fogva a tél minden vasárnapján lesz felolvasás. Felolvasásokat tartottak már decz. 8-án *Paulovits* Alajos kis-perkátai tanító „a dohányról“, ki humoros felolvasásával mindvégig lekötötte a hallgatóság figyelmét; decz. 12-én *Vörös* tanító „Szent-Gellért“-ről olvasott fel, ismertetve a szent életét, vértanúságát és a királyi rendeletet; decz. 19-én *Rancs* Agoston tanító olvasott fel „a nevelésről“, szívökre kötve a hallgatóknak, miként kell nevelni a gyermekeket s mint nevelik manapság. A népies felolvasásokat az új évben folytatni fogják.

— **A Szt-István forrás sikere.** Mint értesülünk a székefejtvári Szt-István forrás kitűnő összetétele föltűnt már az irányadó orvos körökben is. A budapesti Duna balborti kórházak igazgatósága kéteszer nagy üveg Szt-István vizet rendelt klinikai használatra. Ez a rendelés a legfényesebb bizonyossága e viz kitűnőségének és megérjük nem sokára hogy az országban mindenfelé hozatják majd a Szt-István vizet drága pénzért, mi pedig itt helyben isszuk tífuszos kutaink vizét, vagy az óvatosabbak *szóda vizet!* — Ennek valószínű oka az, hogy a vizet majdnem ingyen adják. Ha 5 vagy 10 kr. volna egy üveg bizonyosán többet innák. — Lapunk egyik barátja érdekesen mesélte el, hogy az év elején elhunyt *Benedek* kanonok mennyire ragaszkodott ehhez a vízhez. Mindég azt ivott s gyakran mondogatta, hogy őt csak a Kneipp-kúra és a Szt-István viz tartja életben.

— Ismétlem, boldog vagyok, — válaszolá ragyogó szemekkel a nővér, — mert Isten és az emberek szeretete tölti be egészen lelke-met. Minden betegben egy kedves rokonomat, testvéremet látom és úgy ápolom őket, mintha családomhoz tartoznának. Különben pedig meghaltam a világnak, melyben nem jó az élet, mely tele van nyugtalansággal. Hogy mily hamar jutottam erre a meggyőződésre, mutatja az a körülmény, hogy egy kedves halottamat csak egy este gyászoltam.

— Hogyan, hát oly kevéssé szerette őt? — Ellenkezőleg, éppen azért, mert szerettem, nem gyászoltam őt soká. Egy végrendeletet küldött nekem, melyben maga helyett egy szebb, kedvesebb, boldogított ideált ajánl, melynek szeretetében találkozoznak lelkeink. És én napról-napra érzem, hogy azt az eszményt, Istent lángolóbban szeretem, imádom, hogy a ki számomra és a világnak meghalt, biztosan találkozik velem odafele. Biztosíthatom, hogy a világból, annak bajaiból, szomorúságából semmi sincs bennem!

A beteg arczán e szavakra kinyiták azok a veszedelmes piros rózsák, a halálnak előhírnökei. Az apáca aggódva nézett rá, egészen gyanútlanul, hisz nem is tudta nevét, nem ismerte őt! De a fiatal pap tisztában volt ápolója kiletével, az arcz, a hang oly ismerős, szavai pedig kétségtelenül igazolják, hogy a nővér az ő unokahuga, volt menyasszonya! Küzdött önmagával, vajjon felfedezze-e nővérenek kicsoda ő? — de egy belső hang azt mondta neki, hogy ne tegye. Ki tudja, hogy a nővér szíve oly erősen van é felvértezve a hit erejével, hogy ezt a lelki megrázkódtatást kiállja? Nem

— **Ovodai ünnepély.** Mint már jeleztük a felsővárosi „Szent-Józsefről“ címzett óvodában péntek délután 4 órakor volt a karácsonyi ünnepély. Az óvoda termét a nagyszámú közönség zsúfolásig megtöltötte. A nagy öröm között is meg volt a szomorúság, nem jelenhetett meg az, ki az óvoda legnagyobb jölteveje, *Prifach* József nagyprepost hiányzott a szép ünnepélyről betegsége miatt. *Tamás* Vilmos plebános nyitotta meg az ünnepélyt, a kis gyermekekhez intézett — a kis Jézuskáról — szóló lelkes beszédével, a mely után a gyermekek szavaltak és énekeltek, pásztoridalt adtak elő, különösen a szavaltokban nagyon kitűnt az apró sereg, a mi *Szölösy* Etelka óvonó érdeme. Ezután jött a gyermekek általános öröme, a dusan felszerelt karácsonyfa alatt nagy halomban fekvő ajándékok kiosztása. *Tamás* Vilmos plebános a közönséghez intézte záróbeszédét, köszönetet mondott azoknak, kik a gyermekek öröméhez ajándékaikkal járultak, majd figyelmeztette a szülőket gyermekeik katolikus nevelésére, hogy ez legyen a fő gondjuk s végül megemlékezett a nem szívesen távol maradó *Prifach* József pápai praelatus, nagyprepostról, kérve az Istent, hogy az óvodának eme legnagyobb jöltevejét minél tovább megtartsa s ekkor a gyermekekhez fordult intézetett kézzel: imádkozzunk kedves gyermekeim az ő egészségedért s a jó sereg ksszekulesolt kézzel kérte a jó Istent, hogy egyes védnökünknek drága egészségét előbb adja vissza. Az ünnepély ezzel véget ért, s a kis gyermekek szorongatva vitték haza a kis Jézuska ajándékát.

— **Közveszélyes örült.** Borzasztónak kell lenni, midőn a lelki éj valakire reá tör, midőn az ember nem ember többé, hanem mintegy okatlan állattá válik. Még csak 30—40 évvel ezelőtt az elmebetegek ritkán fordultak elő, manapság azonban borzalom gerjesztő módon szaporodik a számuk. Leirhatatlanok az ilyen elmebetegek kinlódásai. Mint a tikkasztó nyári légből a csipős bogarak a legdühösebben döngenek: úgy e nyomorultak forró agyában a legesztelenebb gondolatok úzik a legvéresebb játékokat. Némelyek meggyülik a munkát, mások nem akarnak többé imádkozni. Ember irtózás és gyűlölet szállta meg az egyiket, gyilkolási mánia a másikat. — *Falubattyán*

. . . halljak meg ismeretlenül . . . holtom után megtudhatja — így monologizál a beteg.

— Oh édes kis Jézus — sóhajta tovább — köszönöm neked, hogy egy boldog tudattal hallhatok meg . . . ő megértett . . . ennél szebb karácsonyt nem adhattál volna nekem Istenem! . . . Nyugodtan távozzom . . . megyek . . . *Carmela* nővér Isten vele . . . d!!

Mindetz úgy susogta már a haldokló, kezeit mellén összekulesolva, szemeit az ég felé irányítva. Egyszer csak elcsendesedik, s a bucsuzó nap dicsfényt von a kiszenvedett fiatal szerzetes pap fejére. *Carmela* nővér pedig amint ezt észreveszi, térdre hull a halott mellett, imádkozik buzgón, meghatótt szívvel az ismeretlenért, éppen úgy mintha testvére vagy rokona volna . . .

Csillagos, hideg karácsonyi éjszaka van; a fagyos hó erősen csikorog egy fegyveres katonának léptei alatt. Másképen csend van, csak néha zavarja meg a tábor nyugalmát az őrvalók rövid, szaggatott vezényszava.

A katona szomorúan járkal, mert a holnapi napon, szent karácsony ünnepén kemény ütközetre van kilátás. Édes anyjára gondol, a ki otthon aggódik érte. Mi lesz vele, ha elesik az ütközetben, avval a szegény öreg asszonnyal? Lesz-e olyan szív, mely hön szeretett szülőjét pártul fogja?

E gondolatnál nehéz könnyek pergetek alá a kemény katona sűrű szakállára s a tél hidegében ezek mindmegannyi fényes gyémántta fagnak, mintha jelezni akarná értéküket Isten előtt, ki számba veszi, gyémántnál is drágábbra tartja az édes anyáért hullatott könnyeket!

Egyszer csak nehézséget érez lábában s

községben Miklós Pajor József (33 éves ev. ref. vallású) időszakonként féktelen dühöngésben tör ki. Megtámadja a szomszédokat a bámulatos erővel kel bírokra a legerősebb emberrel is. És mindenkit azzal fenyeget, hogy felgyújtja az illető házat. A közveszélyes örült elszállításra és elhelyezésére iránt Falubattyán községre megkereste az illető hatóságot.

— **Kath. legényegylet karácsonya.** A karácsony magasztos örömeiből a székesfehérvári kath. legényegylet is kivette részét, a mennyiben pártfogónak és egyletnek bőkezűségéből f. hó 26-án este 8 órakor szép ünnepély tartott. Félórával a kezdet előtt már zsoltóval volt minden hely. Az érdeklődés a pástorjátékra irányult, mely Bogárdy Antal tapintatos vezetésével mellett igen szépen sikerült. Szép, precíz volt az angyalok éneke, a férfiak és megható a pástorok hódolata. Gyönyörű volt a betlehemi, melyben a kisdéd Jézus pibent. Mikor az utolsó ének hangjai végigreztek és görögűz fénye világította meg a jelenetet. könyvek csillogtak sokak szemében. Ezután Kiss Arisztid. karácsony jelentőségéről remek felolvasást tartott, mely ugy szólni lebilincselte a hallgatóság figyelmét. Az érdekes felolvasást lapunk terca rovatában egész terjedelmében közöljük. Bertha Ferenc „Kolping sirja” és Durati József „Szépek unokáinak” című szavaltokat adták elő nagy sikerrel. Végül Látics György az egylet elnöke esztelte a nap jelentőségét. köszöntve mondva a jötevőknek, kik ajándékaikkal boldog örömet szereztek a tisztaság iparja munkásainak. Erre a karácsonyi ajándékok szétosztattak és az ünnepély 10 órakor befejeződött. Az ünnepélyen résztvett ns. Mayer Károly kanonok is, az egylet alapító tagja, a szigetvári kath. legényegylet világi elnöke és az ifjabb klérus számos tagja. — A székesfehérvári kath. legényegylet újév napján este 8 órakor saját helyiségében (Kossuth-utca 6.) felolvasás-, ének-, szavalt- és búvészzettel egybekötött estélyt rendez. Beléptűj nincs.

— **Öngyilkosság.** Borasztó módját választotta Simon István nádas-ladányi lakos Ferencz nevű fia az öngyilkos-ágnak. Simon Ferencz, a ki 19 éves szabósegéd, ismeretlen okból elhatározta, hogy megöli magát. E czélból f. hó 27-én reggel 8 órakor egy nagy kés-

sel hasát, a gyomor táján felmetszette. Hiában siettek megmentésére, elvérzés következtében meghalt.

— **Felolvasások.** A kath. körök a karácsonyi sz. ünnepek alatt pihentek. Mindenki a családi körbe vonult vissza, hogy szerettei körébe ülje meg a szeretet legnagyobb ünnepét. A körök új évvel, újít erővel látnak munkához, és legközelebbi vasárnapon, január 2-án, következőleg tartatnak meg az előadások: felsővárosban Szórády Gyula, vizivárosban Kiss Arisztid, palotavárosba Látics György tartanak felolvasásokat. Kezdeté este 1/2 6 órakor. A körök tagjai ezután is meghívottak.

— **A mulatság vége.** Molnár József pátkai lakos kovácsmester barátja a hangos örömlőknek. Karácsony előestéjén is — hogy némileg ő is járuljon az ünnep fényének emeléséhez — műhelye elé mezsárgyukat állított fel s dicsőbenan durrogatni kezdett. Az öblös moszarak hatalmas hangot adtak s pár perc múlva a falu apraja nagyja ott ácsorgott a füstölgő szeszszagok körül. A mulatság azonban nem sokáig tartott, mert az egyik moszár felrobbant s azelőtt 1/2 6 óras kását súlyosan megbesebítette. A nyomozást a kir. ügyészség megindította.

— **Meghívó.** A székesfehérvári „S. Kir. szab. déli vasúti művelő dal-egylete” 1897. évi január hó 8-án a „Magyar király” szallda összes termékeiben saját pénzátára javára hangversennyel és szavaltattal egybekötött táncestélyt rendez. — Beléptűj: személyegy 60 kr., családgy 1 lit 20 kr.

— **A téli áldozata.** A városi ember nem ismeri a szél. Kűn a pusztán, a beláthatlan mezőségben, hol a fagyvaszáró észak szél szabadon dühöngve végig, hgyekébe bámozva maga előtt a lecsó havat. Ott láthat az ember igazán telet. A szél megélti az embert, a hideg megdermeszt, de a nöpelynek emel is roszabbak. A fés lelkeket szend hópehely csordáson végzi el munkáját. Ha megélt a hóolvad, Lassunkint, egymás tetőjére torlódd fehérségek által lesz a hó görgeteg és a roszindulata ember gonosztevévé. — Az idei tél már kimutatta a méreg fogát. Éjjel különösen már nagy hidegek voltak. Valószínűleg egy ilyen éjjeli hidegnek lett áldozata az a 35—40 év körüli nő is, a kit f. hó 24-én találtak megfagyva a bodméri határban. Kiletére vonatkozó ismertető jelet nem találtak nála.

— **A járdák tisztántartása.** Réz István rendőrfőkapitány ma az alábbi üdvös hirdetésként bocsátotta ki: „A Székesfehérvár szab. kir. város területén érvényben levő 7308/t. 836. sz. helyhatósági szabályrendelet értelmében havazások alkalmával minden ház tulajdonosa, bérleji vagy felújító köteles telke utcavonala előtti térről a havat járdaszélességben azonnal, éjjeli havazás után pedig a kora reggeli órában eltisztíttatni. a hótól megtisztított helyeket pedig homok vagy fűrészpórral, hamuval vagy más alkalmas anyaggal behinteni. Tekintettel arra, hogy a közelmúltban beállott havazások alkalmával a háztulajdonok illetve házfelügyelők egy része eme kötelezettségének eleget nem tett, nehogy az esetleg beállható szerencsétlenség legyen az első intelem a polgári köteleesség teljesítésére: a közönség testi épségének megvédése érdekében, ez uton is figyelmeztetem s felszólítom az érdekelteket, hogy fentebbi köteletségének a jövőben annál is inkább eleget tegyen, mert mulasztás esetén a törvény teljes szigorja fog alkalmaztatni. Székesfehérvár. 1897. december hó 28-án. Réz István, rendőrfőkapitány.

— **Írtelen halál.** Füléről írja levelezők, hogy Kovács Sándor községi tanító neje szül. Dolner Klára 57 éves korában e hó 28-án hirtelen elhalálozott. Az orvosi vizsgálat kiderítette, hogy a váratlanul bekövetkezett halál oka szívszélhűdés volt.

— **Tolvaj fiu.** Az elvetemedett gonosz fiuknak valóságos diszpeldánya Pajor Mihály falubattyáni fiu, a ki saját édesatyját lopta meg. Mint levelezők írja Pajor Mihály atyjának, Istvánnak nyitott padlásáról 3 zsák csöves kukoricát lopott el s azt a székesfehérvári piacon 4 forintért eladta. A tolvaj fin tettét beismerte. Az ügyet áttették a kir. ügyészséghez.

— **A gyilkosok.** Folyó hó 27-én hétfőn délután egy órakor három komor tekintetű férfi lépett ki az egyik belvárosi korcsma ajtaján. Alig hogy az ajtó becsukódott kettőjük megragadta a harmadikat és heves dulakodás fejlődött ki közöttük. Az egyik magas természetű támadó a kabátjához nyúlt a gyors mozdulattal öklét a megtámadott a fiatal ember szive fölé nyomta. A fiatal ember megtántorodott s hangos kiáltásban tört ki. Erre a két markos legény felkapta s kétségbeesett javszékelése és elszánt rugdalódzása daczára megindultak vele a szűk Sz.-János utcába. Egy perc alatt a

aszt gondolja, hogy néhány pillanat múlva elmúlik, ha a fagyos óra leül és kipihen magát. Amint leül, egész testében fáradtságot érez, szemei — daczára minden erőlködésének — álomra csukódnak . . .

Oly édesen szunnyad . . . nem tudja, hogy halál vár rá. Ha az őrárat felébreszti, úgy holnap föbe lövik, ha nem ébreszti fel, úgy a fagy veszi ki belőle az életet. Mindezt nem tudja. Milyen megbecsülhetetlen adománya Istennek az álom, az árva az üldözött, a nyomorék nem éri baját s az élet, ha egyébkor nem is, de álmában igazságot szolgáltat neki!

Ne ébressztek fel a boldogtalant, ne a koldust, ha éhségtől kiaszott kezébe kenyeret álmodik. A harcszi álma szép . . . haza megy . . . érdemkereszttel mellén, még a lépéseket is számlálja, melyek közelebb viszik szeretett faluja felé. A völgykatlanban feltűnik az édes szülőföld, épen delet harangoznak . . . leveszi sapkáját . . . megittasult lélekkel szívja magába a rég nem hallott hangokat. Már messziről látja a szülői hajlékot, siet, szárnyakat ad neki a fiui szeretet, már-már benyitja az utcaajtót . . . rohanni akar a szobába . . . de valami visszatartja, az alvó katonát valaki vállánál fogva felelázta.

Ijedten kap fégyeréhez . . . de azonnal elejti . . . Káprázat ez vagy valóság?

Édes anyja állott előtte! . . .

Oh édes, oh szent
Anyai szeretet!
Hová irjam én fel
Forró szerelmeknek
Piros betűjével
A te szép nevedet?
A kikeletnek

Virágmezőjébe,
Hajnal csillagba
Piroskelő napba,
Hova illenél be?

Ha számküznék
A világ végére,
Hiremet sem hallod;
Arany felhő gyanánt
Lebeg ott sóhajod,
Léptemet kísérve.

Csaták tüzeiben
Ember rohanatban,
A te imádságod,
Kihallik a zajból,
Nemet kiáltod,
Síró lelked ott van.

(Kemenes F. Az anyai szeretet.)

— **Édes anyám** — rebegi megindultan a katonas megelégedezve a szigorú törvényről fiui szive érzelmeinek árjában átakarja ölelni édes anyját. Az pedig hátrahúzódik, ujjával egy bizonyos irányba mutat és eltűnik.

Alig tér magához bámultából, egy gyanus alakot lát közeledni.

— **Allj, ki vagy?**

Semmi válasz, az alak a helyett, hogy megállna, a magasra hányt hósánczok mögé igyekszik elbujni. Még kétszer szólítja, hiába . . . egy durranas . . . felriad az egész tábor . . . dobok peregnék . . . vezényszavak harognak. Mi történt? — Elfogták az ellenfél legveszedelmesebb spionját, akire oly régóta lestek.

Két hét után győzelmi ünnepet ül a tábor, megnyerte a csatát. Hősünk tisztí rangra emelve s katonai érdemkereszttel lett kitüntetve s az

egész hadsereg előtt legfelsőbb parancsban megdicserve. Ugyanazon a napon kapott egy másik keresztet is . . . nem ugyan a mellére, hanem a szívére . . . az árvaság keresztjét. A tábori postáról levelet kap onnan hazulról, melyben röviden tudatják vele, hogy édes anyja rövid betegség után karácsony éjjelén meghalt.

Szeretet ünnepe, mennyi örömet, boldogságot hozasz az emberi szíveknek! Az általam rajzolt, sötéteknek látszó képekben is meg van a vigasztaló, azokba a fájó lelkekbe is meghozta a karácsony az ő ajándékát, mert annak a földre leszállt szeretetnek utai kifürkészhetlenek. Csak a hitetlen, kételkedő lélek nem tud felmelegedni, ő a gondviselés rendjében zűrzavart, igazságtalanságot lát, mi pedig azt tartjuk, midőn az Isten látogat minket, hogy velünk tervei vannak, melyeknek a szeretet, az az atyai jószág és kegyesség az indoka.

Milyen állapotban ért minket a szeretet ünnepe? — jó, vagy balsorsban? Ne rontsa meg ez azt a vidámságot, a melyet a kisdéd Jézus születése fölött érzünk. Némely karácsonyvára a szülők ráakasztják a virágcsont, mint a rossz visélet büntető jelképét; az Isten, mint szeretetteljes Atya velünk felnőttekkel is megteszi: a karácsony ajándékai között, ott a büntető ostar s megtörténi, hogy éppen karácsony napján sznhogtatja fülöttünk legjobban.

Bármily alakban küldje is tehát Isten a karácsonyfát, örömteljes vagy könnyező szemekkel, ujongva, vagy sirva nézzünk rá, ismerjük el, hogy szeretetteljes kéz küldötte. Mondjuk halás gyermeki szívvél: Dicsősség a magasságból Istennek!

háza elé sereglett az utca csendes népe s borzadva nézték a gyilkosokat. Megbotránkozva konstatálták, hogy ilyenkor egy rendőrsincs a közelben. A megtámadott fiatal ember pedig ezalatt örlött tusát vitt ellenfeleivel s ereje már egyre hanyatlott. Végre is a nagy kiáltozást meghallotta a szerencsétlen fiatal ember anyja is és a fájdalomtól eltorzult arcával rohant fia felé. Ez még egyszer megkísérelte emberfeletti erőlködéssel, hogy kiszabadítsa magát ellenfelei karjai közül, de hasztalanul. Most odaért az anyja. Midőn megpillantotta fia arcát, borzasztó kiáltás tört ki ajkán: „Te részeg gazfickók, te!” — Így silányította tönkre az éles szemű anya egy felkiáltással az utca romantikáját!

— Lépre került. A helybeli csendőrösrs jelenti, hogy az 1895-ben Győrött elkövetett lopásért országszerte körözött Horváth Mari cigányasszony jelenleg a helybeli kórházban fekszik. A kir. ügyészségnél a jelentést már megtették.

INNEN-ONNAN.

Az én karácsonyfám.

Nincs szomorubb estém a karácsony estéjénél. Ilyenkor érzem csak igazán az egyedüllétet, a magányt. Egész éven át haladok nyugodtan pályámon s meglegedett vagyok a mesterségemmel s nem bánom soha, hogy erre az utra tértem, a hol az ember nem önmagáé, hanem a közérdeké; a hol nem a magunk örömét, jóvoltát keressük, hanem mindég a másét; a hol az örömeink és a fájdalomnak csak reflex sugarai érnek és a szívünkben nem szabad megdobannia annak a nyugtalan érzésnek, a melynek nyomán a gyöngöses hatalmába kerülünk. Azt mondják sokan, hogy rideg élet, még többen pedig azt, hogy nem is élet! A kik így nyilatkoznak, azoknak igazuk lehet — a maguk szempontjából! De meg van ennek az idegölő életnek is a maga csendes öröme. Minden siker, melyet mások boldogulására kivittünk, minden a mivel a közérdeknek használtunk, a tiszta öntudat melegegésében olyan szelid örömet kelt, a melyben ha nem is csapong a szenvedélyes boldogság, de van benne édes harmonia, mely közelebb hozza a való életet az eszmévilághoz, mint, a mely az ember végső ideálja, — vezérlő csillagunk az életen át. A mi sok emberre elviselhetetlen, a csendes magány s az egyedüllét, az nekem sok gyönyört hoz. Megtanit az önismeretre s közelebb visz az igazság megismeréséhez.

Csak egy napom van az évben, mikor nyugtalan érzés szől meg szívemben s elégedetlen vagyok életemmel. Karácsony estéjén lép meg ez a nyugtalan érzés. Mikor látom a családjaik köré siető embereket s az ablakokon át látom kigyullani az apró viaszgyertyákat a karácsonyfán: búsan sietek haza, oda az én rideg otthonomba, a mely ezen az estén kietlen s elviselhetetlen. Kétkedem ilyenkor és sokszor fölvetem a kérdést, vajjon jól választottam-e az élet utai között? vajjon igazságos vagyok-e önmagammal szemben? — Az élet jogait követeli, de sohasem tudja megzavarni nyugalmamat, csak ezen az estén! Tudom, hogy a fölkelő nap elűzi majd ezt a borongó képletet, de ez a tudat nem nyihiti a karácsony est szomorúságát, a mely évről-évre visszatér s annál több fájdalmat okoz, mentől jobban eltávolodtam attól, hogy az elhagyott utra visszatérhessek.

Az idén is előre féltem a karácsony estétől. Már 7 óraker este hazatértem szomomoru magányomba. Ki írhatja le azonban meglepetésemet, midőn dolgot szóban asztalán egy ragyogó díszben álló kis karácsonyfát pillantottam meg, a melyet szolgám távollétem alatt egy előtte ismeretlen emLertől vett át, mint részemre érkezett ajándékot.

Nem minden meghatottság nélkül néztem ezt a ragyogó díszben álló kis fát, s tűnődve kutattam, vajjon kiből volt annyi gyöngéd figyelem hogy a szeretetnek ezen a nagy ünnepén, a hozzá tartozóin kívül rém is gondolt az idegenre s fáradságot vett magának, hogy ezzel fényben uszó ajándékkal felmelegítse az én magányom komor ridegségét. A jó anygyalka nem feledkezett hát meg rólam sem?

Hogy azonban az első meglepetés után közelebről vizsgáltam meg a tele aggatott kisfát, azt tapasztaltam, hogy ez az én karácsonyfám sokkal különb minden más karácsonyfánál,

Három angyal tépte meg a haját, hogy díkzítse

azzal az én karácsonyfámat. Egyiknek aranyos haja volt, a másinak ezüst, a harmadiké pedig szivár-vány színében a ragyogó zöld ágak között. Egy hatalmas üstökös az egyik oldalán, hosszu uszálya mint valami ezüst zuhatag omlik alá az ágakon. Amot egy ragyogó színtű fók-üstökös kapaszkodik fel egy kis ágon. Egy szép Bethlehemi csillag a közepén, körülötte pedig apróbb csillagok, sziporkázó meteorok, mintha a csillagos égbolton lopták volna meg az én angyalaim, hogy pompázó díszbe öltöztessék karácsonyfámat. Az ágakon színes viaszgyertyák, s a czukorkák sokasága. Nem hiányik az arany és ezüst dió sem. Van tréfa is. Két kis doboz: „Pillen für rostige Herzen“ feliratot visel az egyik s benne apró csokoládé bonbonok; „Heiraths Pillen“ feliratot visel a másik s benne kívántos áttetsző színes czukorkák. De ott csüng az egyik ágon a nyolczadik nagy hatalom jelképe: egy pár finom női papucs. Nem jelent azért jelenlétük nálam veszedelmet, mert az igen kedves apróságok csokoládéból vannak, s ha veszedelmesnek gondolnám megehetném. Szóval szép az én karácsonyfám nagyon s bár ilyen sok szépet sem lehet találni mindenhol, még sem ez ami az én karácsonyfámat a többiek felé emeli, hanem azok a rendkívül nagy szellemességgel össze állított ajándékok, a melyek a mult év történetét jelképezik. Az ellenségeim, a kiket a szerencsétlen véletlen s a közérdekben folytatott harczom avatott azzokká, valamennyien kiűdtek valami ajándékot.

A karácsonyfá közepén egy czukorból készült szemüveg pompázik. A szemüveghez egy fehér kartonlap van erősítve rajta e szavak: „Hogy a város ügyeit esen át nézzem“ alatta kacskaringos aláírás: Polgármester. — Megpróbáltam az ókultárt — nem látni rajta semmit!

Alatta egy papiros zipka: „Nohel Spitz“. A hozzáerősített kartonlapon a következő sorok:

Tisztelt Uram!

Fogadja e csekélységet, miut őrszinte barátságom jelét. Ez azon „Spitzek“ egyike, melyek nálam mind nkor találhatóak voltak Estere szivesen látom egy kis Makoora. Itt fogja találni Tóth Arthur és Rádai Lejos barátaimat is.

Szeidl Lajos,
ez ifj. kispilány.

Feljebb az ágak között egy lenge ruhájú ballarina lebeg piros tül ruhájában. A derekán keskeny fehér szalag: ROZÁLIA felirattal. A szallag lecsüngő két végén: KÜLDI — HEGYI ajánlással.

Egy művésziesen kifaragott kis emberkoponya vigyorog az ágak között kiálto ellentétéül az életől ragyogó dísznek. A hozzáerősített kartonlap a következő nyarazattal szolgál:

Lelkiismeretem megszólt e nagy napon, itt küldöm az „alkal dot“ draga ereklyét. Szeresse meg neki a rég nélkülözött nyugalmat.

Erro kéri tek. Szerkesztő urat

Dr. Tuszkau Ödön,
orvos.

Ez a koponya história ugyan Rádai Lajos dr. szerkesztő barátom országos leleplezése, de ezuttal önkön én tartom meg emléklül.

Csodálkozva emelek le az ágról egy kettős kis venyige ágat. Hát ez mi lehet? — tűnődöm egy pillanattig. A hozzáerősített kartonlapon mintha kaczagának a betűk mikor olvasom:

Terjedelmes és jól művelt“ szőlőtelepéről egy telj-sen fil-xera mentes szőlővesszőt küld tisztelete és nagyra-becsülése jeléül:

Paulovite tésur.

Köszönöm!

Csokoládéból készült kis tentástüveget veszek észre az ágak között. Egy kis papir szelettel van középen átfogva rajta:

„Báji-ital“! Aláíró: Szalkayné.

Nem messze ettől egy kis finom metszésű illatszerez üveg. Oldalára egy papir szelet van ragasztva: „A városi kutak viz.“ A kiserő karton lapon: „A városi kutak vizvizsgálat“ bacillusment“ vizé. — Városi hatóság. Mikor megcsavarom az óntetejű dugaszt kellemes illat árad szét a szobámban. Ha valóban ilyen lenne a mi vizünk!

De a familia sem maradt el e nagy napon. Egy staniol papírba burkolt nagy csokoládé szivar az egyik ágon. A hozzá erősített papir félelmetesen figyelmeztetet a rettenetes veszedelemre, a mit az ajándék magában rejt: „Dinamit! Kissé lejjebb a küldő neve „Verona.“

Egy fölfűzött lenyalt bélyegekből készült karácsonyfá dísz zavarja egy helyen meg az aranyhas-pompát. Kitépte az én angyalom minden haját s ezekre az ágakra már csak ilyen szegényes dísz

jutott? — gondoltam busan áldozatkész angyalomra. De a bélyeg dísz egy zászlóalaku papírban végrődik rajta a következő felirattal: „Hasznias üdvözléttel“ — „Krauss.“

Még egy-két magánjellegű ajándék, a melyekről azonban hallgatnom kell, élenkíti karácsonyfámat.

Mig bálumtam azt a ragyogó szellemességet, fokozódó érdeklődéssel kutattam, ki lehet ennek a karácsonyfának szellemes összeállítója? Ki vette magának ezt a fáradságot, mikor én itt az egész városban idegen vagyok?

Hiába néztem az irásokat, nem lettem okosab. Valamennyit más és más kéz írta. Hát annyi angyala van az égnek, hogy az én karácsonyfám összeállításán 6—8 is dolgozott? — Azt azonban észrevettem, hogy majdnem kivétel nélkül női irások.

Akkor pillantottam meg a karácsonyfá tetején egy karton lapot, a melyen ez állott: „Üdvözléttel küldi a köztársaság“ e karton laphoz egy felvágott levélboríték volt fűzve. Élénk kíváncsisággal nyultam a levél után. Azt hittem ebben magyarázatát találok mindennek. Alig fordítottam azonban meg a borítékot, egy pillanat alatt megértettem, hogy távolabb vagyok az ismeretlen angyalok megismerésétől mint az előtt. — No de ennek a levélnek története van.

December 12-ikén este a színházban Lurja ur a „Székesfejérvár és Vidéke“ belmunkálása egy levelet adott át nekem azzal a megjegyzéssel, hogy azt ismeretlen kézről kapták Budapestről. Rádai szerkesztő barátom a választ már el is küldötte rá. A levél a következőket tartalmazta:

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Mint becses lapjának „főiz-tője“ bátorodom egy kis szívességre kérni. Legyen szives megírni, hogy a „Fejérmegyei Napló“ szerkesztője az a Németh Ödön-e, ki az Ifju Magyarországot szerkesztette Budapestben, vagy talán fejérvári? És ha csakugyan ő az említtet, mint őrszinte jó-skarójának szabad legyen tudnom, mint vélekednek róla a fejérváriak? Mióta van már városukban? Igaz, hogy már legközelebb meg is fog nőüllni? És ki a választottja?

Szives választát „Phönix“ poste restante Budapest főposta cím alatt kérem s előre köszönöm szives fáradozását
P. H. 1255.

Budapest, decz. 10. 1897.

Az átolvasás után visszaadtam Lurja urnak a levelet. Elvégre semmi különös nincs abban, ha az ember után tudakozódnak. Később azonban eszembe jutott, hogy az ismeretlen, mint az Ifju Magyarország szerkesztője után érdeklík. Ugyan ki emlékezik még reá, hogy 1891—92 években ennek a szépirodalmi lapnak voltam szerkesztője. Én már majd el is felejtkeztem erről a régi dolgról, mikor Bartók Lajos fő-szerkesztése, Várad Antal, Endrődy Sándor, Abrányi Emil, Kürthy Emil és Pekár Gyula főmunkatársok-dása mellett ezt a lapot szerkesztettem, a mely minden dédelgetésünk daczára a második évfolyammal megszűnt. Kinek van ez még eszébe?

Érdeklődni kezdtem a levélről után s elkértem Lurja urtól a levelet, a ki azt szives készséggel át-engedte nekem. Hiába tűnődtem azonban, még csak sejtelmével sem bírtam ki írhatta. Mire a karácsony jött egészen el is felejtkeztem róla. Ki írhatja le azonban meglepetésemet, midőn a fentebb érintet levélben Rádai barátomnak választát találtam a melyet Budapestre küldött az ismeretlen „Phönix-nek.

Miután ez a levél a legszebb bizonyítéka szerkesztőtársam őrszinte kollégialis érzelmeinek, az ő dicséretére leközölöm választát, melyet az ismeretlen angyalok karácsonyfámra aggtattak:

A kérdeztett nem székesfejérvári; előbbeni állását nem ismerjük. Tiszteltelnék örvend. Nősiüléséről mit sem tudunk, s így választottját sem ismerhetjük.

Fogalmam sincs, hogy mi cztélja volt ennek a csintalanokodásnak, hogy az én szerkesztő barátommal állitassák ki a réam vonatkozó információt, s hogy azzal miért díszítették a karácsonyfámat? Azzal azonban egészen tisztában vagyok, hogy ezt csak székes-fejérváriak állithatták így össze.

Bár kik legyenek is e kedves és szellemes meglepetés készítői nagy köszönettel tartozom nekik, mert ezt a karácsonyestémet derültté tették. — Ennek daczára nem mondom le a reményről, hogy felfedezsem őket s éppen ezokból irtam meg mindent részletesen, mert így annál több reményem van, hogy az olvasó közönség segítségével mihamarabb leleplezem őket.

—Ön.

S Z I N H Á Z.

Színházi műsor

1897. december 30-tól 1898. január 2-ig.

- 30-án. Csütörtökön: **Sodoma pusztulása.**
 31-én. Pénteken: **Kék asszony.**
 Jan. 1-én. Szombaton délután: **Spitzer régi. Este: Szép juhász.**
 2-án. Vasárnap délután: **Székesfejérvári varrónányok. Este: Bem apó.**

Hidvéghy jutalomjátéka. Holnap lesz a társulat a tehetséges fiatal tagjának jutalomjátéka. Ugy halljuk ő maga volt az, a ki most a legrosszabb időben kérte jutalomjátékát. Kár, hogy jobb időre nem halasztotta, de tekintve azt a közkedveltséget, a mellyel a közönség minden felléptét fogadja, bizonyosan megfogja tölteni a színházat. Különbö is Sodermann nagyírú színművét: „Sodoma pusztulását” fogják ez alkalommal előadni. Ez a szerencsés vállalkozás bizonyosan még ezekben az ünnepek közé ékelt napon is vonzani fogja a közönséget.

A karácsonyi előadások. A két ünnepnapon összesen négy előadást produkált a színtársulat, természetesen minden alkalommal telt ház előtt. Az első napon délután „Trilbyk”, este „Páros bugyellárás” Zsófi szerepében Szalkaynéval. Az ünnepi publikum jó kedvében volt és csak úgy rengett a színház a tapsolástól. — A második napon délután „Az ördög mátkája” este pedig a „Székesfejérvári varrónányok” kerültek előadásra. Mind a két előadásban jól mulatott a közönség s vasárnapi daraboktól egyebet nem is lehet kívánni. Az igazgató nagyon meglehet elégedve a Karácsonynapi bevételével.

A császár ezredese. Hétfőn került második előadásra *Ohnet* György színműve „A császár ezredese.” A színházat nem nagy, de előkelő közönség töltötte meg, mely a földszinti helyeket majd mind elfoglalta. Természetesen a darab előadásának sikerében *Gazdy* Arankának és *Hidvéghy*nek van legnagyobb érdeme. A börtön-jelenet ez alkalommal még fényesebben sikerült, látszott mind kettőjükön, hogy ambícióval igyekeztek a darab fénypontját művészi előadásukkal emelni. Volt is olyan lelkes tapsolás, a minőt ritkán lehet nálunk a színházban hallani. — Nem mulasztottuk el azonban *Gazdy* ezuttal ismételt figyelemzéstől. Valami csodálatos, merev lépései vannak, a melyeket mikor használ, olyan mint valami dróton rángatott baba. Ilyenkor alig ismerünk reá és szinte bántó hogy ilyen kicsinyes hibáiban különben tehetséges játékát tönkre teszi. Ilyen volt a második képben. Egy kis igyekezettel talán lehetne szokni róla. — *Sághi* ezuttal is éppen olyan rossz volt mint az első előadás alkalmával. Szerepét olyan élettelenül játszotta, mintha a sugó után beszélne, de nem játszana. A sugó különben mindegy nevezetesebbé válik. Legközelebb valószínűleg ki is bujik odujából, a mi csak kívánatos lenne, ha halljuk, legalább lássuk is: — Nem tudjuk valóban szükségük van a színészeknek az ilyen hangos sugásra?

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

H. J. K. Székesfejérvár. Leveleit a küldeményekkel együtt megkaptuk. A verset átolvastuk. Rettenetes rossz zöngemény. A prózát átnézni még nem volt időnk. Legközelebb! Jó kívánatait köszönjük és viszonzozzuk. A másik ígért dolgokban szívesen vesszük értesítéseit.

Sz. Ilona. Budapest. A kedvesen megírt karácsonyi közlemény után legyen szabad remélnünk, hogy lapunk olvasóit gyakrabban fogja irodalmi munkásságával szórakoztatni.

K. Dezső. Szeferjvár. Ön igen önzertes és makacs fiatal ember. Szerdán nap lévén, házi szokásunk értelmében a szolgáló elutasítja s ön hosszas alkudozások után végre visszavonul, de csak azért, hogy egy óra múlva újra csilingeltesse az előszoba csengettüjét s átadja levélben azt a sürgős kérelmét hogy illik e egy szerelmes fiatal embernek (valószínűleg deákot értett) kezét csókolni fiatal leány (valószínűleg bakfis) ideáljának? Ez a kérdés önt borzasztóan kizárta és halálosan sürgős volt előtte, hogy

válaszunkat megkapja. Röviden végzünk önnel! Nem illik, de sok mindent tesznek az emberek a mi nem illik, csak azért, mert jól esik. Ha tehát önnel jól esik, ha kis Juliának kezeit megcsókolja, hát csak rajta, s nyugtassa meg a lelkiismeretét, hogy ez sokkal kisebb mértékben illetlen, mint sok más a társadalmi érintkezésben törtélt illetlenség. — Egyet azonban ajánlunk figyelmébe. A mi szerkesztőségünk előszobájának ajtaján nagy betűkkel ez a figyelmeztetés olvasható: *Szerdán és Szombaton látogatók nem fojadtatnak.* Nem a szerkesztő kényelmére, hanem a lap és olvasókörzség érdekében áll ez az intézkedés. Ön ennek dacára kétszer is becsengetett. Nos ez határozottan illetlenség s még az indiánusoknál is annyira elítélt dolog, hogy az ilyen illetlenséget elkövető embereknek lehuzzák a fejbőrét! Mitután nem ön az egyedüli, a L. munkálkodásunkat ily módon zavarja, figyelmeztetjük, hogy ezáltal szerdán és szombaton az előszoba villamos telepe a lépcső alatt elhelyezett nagy mennyiségű lőporral van összekötve s ha ilyen napon megnömjé a villamosgombot önmagát robbantja fel. A lábait a csatorna parton, karjait Maderék udvarába szórja a robbanás, és súlyos voltánál fogva csak a feje remélheti, hogy udvarunkon marad. Legyen tehát óvatos, mert védelmezzük magunkat.

Cassandra. Reméljük, hogy ezuttal nem fog munkálkodásában oly nagy időközöt tartani s az finoman analízáló nő lélek legközelebb is valami szép tárcza keretében megnyilatkozik. A kért lapokat elküldöttük.

S. János. Székesfejérvár. Rendkívül örvendünk, hogy a Szt.-István forrás használata önnel olyan jól tett s pár hét alatt olyan kivánatos tüneteket tapasztalt önmagán. Ezért nem illet meg bennünket köszönet, mert kötelességünk volt a jelenlegi viz-miseriák közben a közönség figyelmét erre a kitűnő vízre irányítani.

HIRDETMÉNY.

A váraplota vidéki takarékpénztár részvény-társaság működését a városház átellenében levő Belezay-féle házban 1898. évi január 1-én kezdi meg.

Az intézet elfogad betéteket 4 1/2 %-os kamatoztatásra, leszámítol váltókat, kölcsönöket ad telekkönyvezett földbirtokra, szilárd anyagból épült tüzkar ellen biztosított házakra, kezességi kötvényekre és előlegeket ad a budapesti és a bécsi tőzsdén jegyzett értékpapírokra.

Az intézet helyiségei nyitva vannak naponta:

reggeli 8 órától déli 12 óráig.

Az igazgatóság.

STEININGER SÁNDOR Parti divat vászon üzlete

SZÉKESFEJÉRVÁR, Nádor-utca 19. sz. Tejes-köz sarkán.

Az őszi- és téli időnyre remélik felzserelt női divat, kész női felöltő és vászon üzletben

szerecsés parti (alkalmi) vételek

fülytán azon helyzetben vagyok, hogy olyan

jutányos olcsó árakért

tudok kitűnő j. minőségű és divatos áruval szolgálni, hogy áram tekintetében legyőztem a fővárosi összes kereskedőket

Saját jól felfogott érdekeimben ajánlom meggyőződést szerelni és bevásárlásaival megszerencsésítenni.

Tisztelettel

STEININGER SÁNDOR,
Székesfejérvár Nádor-utca,
Pollák cipész átellenében.

	Érték	Ár
1 mtr jó mosó parget	30	18
1 mtr széles s-utartó parget	55	30
1 mtr dupla széles schewiott	50	22
1 vég 30 rőfös schiffon	7.80	4.50
1 vég 30 rőfös ezerna Canavász	7.50	3.50
1 vég 32 rőfös vászon	7.50	3.50
1 vég Steinger Creas	9.50	3.80
1 vég 54 rőfös Bumburgi	25.-	8.50
1 pár tunis szövét függöny	3.60	1.50
1 dtz. zsebkendő szep	8.-	1.20
1 drb 3 méteres pleid kendő	7.-	2.20
1 vég korona kanavász	9.50	4.50
1 garnitúr ággyertő abros	12.-	6.50

és más e szakmához tartozó cikkek irásai választék rendkívül olcsó árért.

Nagy forgalom, kevés haszon!

Legolcsóbb karácsonyi és ujévi ajándékok!

Ugy mint:

Képes könyvek . 20 krtól 1.50-ig
Ifjúsági könyvek 15 krtól 2 frtig
Köszöntő könyvek 20 krtól 1 frtig

Imakönyvek . . . 25 krtól 2.50-ig
Szakácskönyvek . 1 krtól 2.50-ig
Noteszek . . . . . 2 krtól 60 krtig

A legelegánsabb LEVÉLPAPÍR dobozokban 40 krtól 2.80-ig.

KÉRDÉS- és FELELET-KÁRTYÁK, VARÁZS-KÁRTYÁK stb.

Kínese naptár, Mokány Berezi, Almanach, Herkó Páter s több mint 80 félé a legkelendőbb naptárak 1898. évre; úgy többféle napi-, heti és fali naptárakat bocsátok áruba.

KARÁCSONYFA DISZITÉSEK NAGY VÁLASZTÉKBAN.

Legnagyobb választék **UJÉVI KÖSZÖNTŐKÁRTYÁK és TRÉFÁS LEVELEZŐ LAPOKBÓL**

ugy mind e szakmába vágó cikkek igen jutányos áron kapható:

KAUFMAN F. könyvkereskedésében,
Székesfejérvár, Kossuth-utca 5. sz.

Litografizott névjegyek szép kivitelben.

Könyvtárakban mindenféle könyvek kaphatók.

Apró hirdetések.

E rovatban kösült egy-egy hirdetésnek, ha lakosim minca kitéve 4 soros terjedelemben egyszeri költsége 30 kr. Minden további sor 4 kr. — Ha az apró hirdetés 6-szor vagy ennél többször adatik fel, megjelenéséért 20 kr-ért vétetik föl.

Értesítéseket díjtalanul ad a kiadóhivatal bárkinék, vidéki levelekre, ha 5 kros válasz-bélyeg mellékelteik válaszol.

ELADÓ HÁZ.

A malom-utcában eladó kerttel bíró ház, mely 11 szoba, ugyanannyi konyhából és műhelyből áll. Czim a kiadóhivatalban.

EGY CONSOLTÜKÖR

fehér márvány lappal és egy ebédlő asztal díófából 12 személyre egészen új, valamint egy hinta szék eladó; hol, megmondja a kiadóhivatal.

Karácsonyi és újévi ajándékok + + + + + + nagy választékban!

RODE IMRE

Uri és női divatüzlete Székesfejervárott,
Nádor-utca 17. szám.

A mélyen tisztelt vevő közönség b. figyeimét bátorodom felhívni az alant felsorolt árukra, melyek új üzletemben nagy választékban legjobb minőségben olcsó árakon szerezhetők nálam be, u. m.:

Férfi kalapok:

férfi kemény kalap fekete 2— 3— 3-50
férfi puha kalap színes 1-50 1-80 3—
férfi puha kalap fekete 1-60 1-80 3—
férfi puha kalap Loden 1-20 1-50 1-80
gyermek kalap minden színben 75 től 1-50

Férfi sifon ing:

sima elővel gallér nélkül 1-20 1-50 2—
szeg. elővel gallér nélkül 1-50 1-80 2-20
himzett „ gallér nélkül 1-80 2— 2-40
batiszt „ gallér nélkül — 2-20
selyem „ gallér nélkül — 2-20 3—
férfi gallér fehér és színes 12 drb 2 frt.
férfi kézélő fehér és színes 12 pár 4 frt.
Creton gy. ing gallérral —90 1-20 —
sifon gallér nélkül 1— 1-20 —
férfi lábra való köpper —80 1— 1-20
férfi lábra való atlas damask 1-80 1-60

Zsebkendők:

tél vászon színes széllel 1-20 1-50 1-80
czerina vászon színes széllel 2-40 3— 3-60
fehér vászon és batiszt 3-50 4-50 5-50
gyermek Clott esernyő —90 1— 1-20
férfi Clott esernyő 1— 1-20 1-50
félselyem esernyő 1-80 2— 2-20

Reklam nyakkendőik:

Legdivatosabb formákban 15, 20, 25 kr
Legdivatosabb form. selyem 30-tól 1-60

Bőrkeztük, elismert legjobb gyártmányu

férfi- és női- minden létező színekben párja 1-20 frt.

Nagy választék férfi, női és gyermek-harisnyákban, továbbá válfizők, csipkék, szallagok, kötő és horguló pamutok, csipke függönyök és minden e szakmába vágó rövidáru cikkekben.

Számítók, körlevelek és árjegyzékek tisztán és csinosan!

ALAPITVA 1871. ALAPITVA 1871.

SZÁMMER IMRE

könyvnyomdája (gőzerővel)
KÖNYVKÖTÉSZETE
ÉS LEVÉLBORÍTÉK-GYÁRA

* SZÉKESFEJÉRVÁROTT. *

Készít minden néven nevezendő
KÖNYVNYOMDAI MUNKÁKAT.

Raktárt tart kész nyomtatványokból:

Városi és községi előjárók és árvaatyák számára. Szolgabírói hivataloknak. Ügyvédek, járásbírók és végrehajtók részére. Róm. kath. és ref. lelkesi hivatalok számára. Takarékpénztárak, segély-egyletek, kaszinók és olvasókörök részére. Uradalmak, bérnök és gazdák számára. Gyógyszertártulajdonosok részére. Kereskedők, iparosok és ipartársulatok számára. Szállodatulajdonosok és vendéglősök számára.

Továbbá:
IRÓPAPIROK, LEVÉLBORÍTÉKOK és LEVÉLPAPIROKBÓL
nemkülönb
IRODAI SZEREBŐL:

tinták, írónok, valódi aczel- és réztollak tollnyelek, pecsétviaszok s több effélékből jutányos árak mellett!

Meghívó-, belépti-, csim- és látogató-jegyek díszesen!

LEGJOBB BEVÁSÁRLÁSI FORRÁS!

ULLMANN ÉS WEISZ

SZÉKESFEJÉRVÁR, NÁDOR-UTCZA 4.

Van szerencsénk a tisztelt közönség saját érdekében dusan felszerelt raktárunkat becses figyelmükbe ajánlani. Nagy választék minden izlésnek megfelelő

RUHA-DISZ- ÉS SZABÓ-KELLÉKEKBEN

legjobb minőségű női- és gyermek-harisnyák, meleg Jäger alsó-ruházatok. — Valódi párisi modell szerint készített mellfűzők, valódi francia kötő-, horgoló- és himző-anyagok.

FÉRFI DIVAT.

Kitűnő minőségű fehér-, stikkelt- és selyem-inge, gallér, kézélő. Igen nagy választék nyakkendőben, pénztárca-, szivar- és cigaretta tárcákban. Igen alkalmas karácsonyi ajándéknak díszmü tárgyakat urak és hölgyek számára.

SZABOTT ÁRAK! Kiváló tisztelettel Ullmann és Weisz.

LÖWY ADOLF

Székesfejervár, Jókai-utca (Felmayer mellett.)

Nagy alkalmi vétel:

Legjobb minőségű 5-szörös gallérok drbjá 10 kr. — Legjobb minőségű kéz-
elők párja 15 kr. — Legjobb minőségű himzett ingek ezelőtt 3 frt,
most 1 frt 50 kr. — Legkitűnőbb valódi Jäger-fels alsó ruhák a
legolcsóbb ár mellett.

Kéretik a t. cz. vevő közönség a fent elősorolt cikkekben szik-
ségletét nálam mielőbb beszerezni, miután a készlet csak rövid ideig tart
és alkalmi vételnél is csak ritkán fordul elő.

Tisztelettel **Löwy Adolf.**